

Ευτύχης Μπιτσάκης

Ο Αρχιεπίσκοπος και οι φιλοδοξίες της Εκκλησίας

Η Ελλάδα, αβασίλευτη αστική δημοκρατία, είναι κοσμικό κράτος. Δεν είναι θεοκρατικό. Βεβαίως η Εκκλησία δεν έχει χωριστεί από το κράτος, με συνέπεια πρακτικές που βρίσκονται σε αντίφαση με τον κοσμικό χαρακτήρα της Πολιτείας (όρκος, ορκομωσία των Κυβερνήσεων από τον Αρχιεπίσκοπο, μάθημα θρησκευτικών, προσευχή στα σχολεία, κ.λπ.). Το κράτος πάντα ενίσχυσε την Εκκλησία (μισθοί ιερέων κ.λπ., δεν απέδωσε στους ακτήμονες την τεράστια εκκλησιαστική περιουσία κ.λπ.). Αντίστοιχα η Εκκλησία λειτούργησε πάντοτε ως ιδεολογικός μηχανισμός του «κρατούντος κοινωνικού συστήματος». Οι δυο κορυφαίοι θεσμοί της κοινωνίας μας λειτούργη-

σαν συμπληρωματικά και με αμοιβαίο σεβασμό των εκατέρωθεν ορίων.

Ο σημερινός Αρχιεπίσκοπος, αντίθετα, άρχισε να πολιτικολογεί σχεδόν αμέσως μετά την εκλογή του. Επί δικτατορίας ο κ. Χριστόδουλος δεν αναμείχθηκε στην πολιτική, καθότι, όπως έχει δηλώσει ο ίδιος, εκείνη την εποχή μελετούσε και δεν γνώριζε τα συμβαίνοντα (Του λόγου το αληθές επιβεβαιώθηκε πάλι προ ημερών από σοβαρή εφημερίδα, η οποία δημοσίευσε φωτογραφία του κ. Χριστόδουλου παρέα με τις «κεφαλές» της Χούντας). Έστω! Ακόμα και ένας Αρχιεπίσκοπος μπορεί να αλλάξει συνήθειες και να αρχίσει να κάνει πολιτική.

«Μέτρον άριστον»! Αλλά ο προκαθήμε-

νος ξεπερνούσε συχνά το «μέτρον». Αποκορύφωμα, η εκστρατεία για την αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες και το σχετικό «δημοψήφισμα» το οποίο οργάνωσε η Εκκλησία. Βεβαίως η αναγραφή του θρησκευματος αντιφάσκει και με το Σύνταγμα και με το κοινοτικό Δίκαιο και με ό,τι συμβαίνει στις χώρες της Ε.Ε. Θα περίμενε συνεπώς κανείς να μην τεθεί τέτοιο θέμα, ή μετά την άρνηση της προηγούμενης κυβέρνησης να λήξει το πρόβλημα.

Και όμως, στη συνάντησή του με τον νέο Πρωθυπουργό, ο Αρχιεπίσκοπος διατήρησε ανοικτό το θέμα, ελπίζοντας σε εν καιρώ αποδοχή: «Το θέμα των ταυτοτήτων είναι θέμα το οποίο θα εξετασθεί στον επόμενο χρόνο». Ο εκπρόσωπος του κ. Χριστόδουλου εξάλλου ήταν περισσότερο κατηγορηματικός: «Η Εκκλησία, από το 2001 όταν ετέθη το θέμα, είπε ότι παραμένει ανοιχτό και αναμένει την τελική δικαίωσή του». Βεβαίως η ηγεσία της Εκκλησίας γνωρίζει ότι το αίτημά της αντιφάσκει με το Σύνταγμα και με το κοινοτικό Δίκαιο.

Ακόμα περισσότερο: Γνωρίζει και δέχεται ότι το πρόβλημα της θρησκείας είναι προσωπικό πρόβλημα, άρα ότι δεν μπορεί να δημοσιοποιείται υποχρεωτικά, αλλά ούτε προαιρετικά, διότι τότε οι πολίτες διαχωρίζονται σε θρησκευτικές κατηγορίες: σε οπαδούς της «επίσημης» (;) θρησκείας και σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας (ως προς αυτό). Η σημερινή υπουργός παιδείας με μια απaráδεκτη δήλωση ισχυρίστηκε ότι το σύνολο σχεδόν των Ελλήνων είναι ορθόδοξοι, άρα η αναγραφή του θρησκευματος δεν δημιουργεί πρόβλημα! Αλλά η Κυρία Υπουργός, πέρα από τη νομική-συνταγματική πλευρά, γνωρίζει ότι στην Ελλάδα κατοικούν καθολικοί, διαμαρτυρόμενοι, Εβραίοι, Μουσουλμάνοι, ότι υπάρχουν άθεοι και αβήπτιστοι και ότι όλοι αυτοί οι πολίτες θα αποτελέσουν, αν

γίνει δεκτό το αίτημα του κ. Χριστόδουλου, μια χωριστή και μειονεκτική κατηγορία πολιτών. Ο σημερινός Πρωθυπουργός υπέγραψε (όπως και η σύζυγός του) στο δημοψήφισμα για τις ταυτότητες. Η σημερινή υπουργός παιδείας είναι ενδοτική. Θα τολμήσει εν καιρώ η κυβέρνηση να παρανομήσει; Και τι κάνει η σημερινή αντιπολίτευση;

Το θέμα των ταυτοτήτων δεν ετέθη τυχαία. Ήταν μέρος ενός ευρύτερου σχεδίου της Ιεραρχίας και του Αρχιεπισκόπου προσωπικά, για παρέμβαση, τόσο στην ιδεολογική όσο και στην πολιτική ζωή του τόπου. Συγκεκριμένα: Είναι πλέον γνωστοί οι παλαιότεροι δεσμοί του κ. Χριστόδουλου με παραεκκλησιαστικές οργανώσεις, όπως και οι δεσμοί μελών του ιερατείου, καθώς και των παραθρησκευτικών οργανώσεων με αντιδραστικές πολιτικές οργανώσεις. Ο Αρχιεπίσκοπος, με μια μανιχαϊκή νοοτροπία, μιλάει για «δυνάμεις του σκότους», «δυνάμεις του φωτός», ταυτίζει το έθνος με την ορθοδοξία κ.λπ. Πρόσφατα μάλιστα, ο εκπρόσωπος τύπου του Αρχιεπισκόπου χρησιμοποίησε καθαρά απειλητική γλώσσα: «Όσοι επιχειρήσαν έργους ή λόγους να πληξούν, να παραθεωρήσουν ή να παραγκωνίσουν την Εκκλησία του Ιησού Χριστού, οι ίδιοι έθεσαν τον εαυτό τους στο περιθώριο και ο λαός του Θεού τους τοποθέτησε στη λήθη της ιστορίας» (*Ελευθεροτυπία*, 17/03/04). Εχθροί του Χριστού και λαός του Θεού! Αλλη έκφραση του διχαστικού κηρύγματος του προκαθήμενου.

Ο κ. Χριστόδουλος πολιτεύεται: Έτσι, δεν έκρυψε τη χαρά του για τη νίκη της Ν.Δ.: «Οι καταστάσεις αλλάζουν, δόξα σοι ο Θεός!» «Μια νέα σελίδα στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας». «Η Δεξιά του Κυρίου δείχνει τι θέλει ο Θεός και τι θέλει ο λαός!»! Ο κ. Χριστόδουλος πολιτεύεται, συντασσόμενος και ενισχύοντας τις συντηρητικές δυνάμεις της κοινωνίας. Θα τολμήσει

ο κ. Καραμανλής, ο οποίος αποποιείται το χαρακτηρισμό «Δεξιά» για την παράταξη του, να απαιτήσει το σεβασμό των κανόνων της δημόσιας ζωής;

Στη χώρα μας θεωρητικά τουλάχιστον ισχύει η ανεξιθρησκία και ο Χριστιανισμός υποτίθεται ότι είναι θρησκεία της αγάπης. Και όμως, όπως γράφτηκε στον τύπο, ο κ. Χριστόδουλος θα ζητήσει από τον Πρωθυπουργό να μην ανεγερθεί Ισλαμικό Κέντρο Σπουδών στην Παιανία. Επίσης θα ζητούσε να δημιουργηθεί «παρατηρητήριο για τις αιρέσεις», ώστε να μην εξαπλωθούν οι λεγόμενες νέες θρησκείες. Είναι εξάλλου γνωστό ότι στην Εκκλησία της Ελλάδος λειτουργεί επιτροπή που συλλέγει πληροφορίες «κατά τα πρότυπα της Ασφάλειας».

Αυτές είναι μερικές από τις αξιώσεις του Αρχιεπισκόπου εναντίον της ελευθερίας της συνείδησης και της ισότητας των πολιτών. Ο κ. Χριστόδουλος είναι ο εκπρόσωπος του θεού επί της Γης (της ελληνικής, φαντάζομαι). Πάίρνει λοιπόν απευθείας εντολές από τον Ύψιστο, εντολές αντίθετες με τη διδασκαλία του Χριστού; Τα προηγούμενα υποτίθεται ότι υπηρετούν την πνευματική λειτουργία της Εκκλησίας. Αλλά το «πνευματικό» και το χυδαίο υλιστικό φαίνεται να είναι αλληλένδετα στο

πνεύμα του Αρχιεπισκόπου. Έτσι, πάντα κατά τον τύπο των ημερών, ο κ. Χριστόδουλος θα ζητούσε από τον Πρωθυπουργό την καταστροφή δεκάδων στρεμμάτων δάσους στον Καρέα για την ανέγερση νέου Συνοδικού Μεγάρου, ανέγερση ξενοδοχείου στο Κολωνάκι, ποσοστό από τα χρήματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, κατάργηση των νόμων Τρίτη για την εκκλησιαστική περιουσία, να βοηθήσει η Πολιτεία στην ανάπτυξη του εκκλησιαστικού τουρισμού κ.λπ. (*Ελευθεροτυπία*, 17 και 18/03/04).

Από τα προηγούμενα είναι φανερό ότι η Ιεραρχία και προσωπικά ο κ. Χριστόδουλος επιχειρούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητες της Εκκλησίας πέρα από τα νόμιμα και ηθικά αποδεκτά όρια. Οι πολιτικές παρεμβάσεις του κ. Χριστόδουλου, τα διχαστικά του μηνύματα, οι οικονομικές δραστηριότητες, τα οικονομικά αιτήματα, η διαφύλαξη της εκκλησιαστικής περιουσίας, όλα αυτά σε συνδυασμό με τις σχέσεις με παραθρησκευτικές και εθνικιστικές οργανώσεις και συντηρητικούς πολιτικούς συνιστούν φαινόμενα αντίθετα με τους θεσμούς της αστικής δημοκρατίας και τους υποσκάπτουν. Τι θα κάνει ο κ. Καραμανλής; Και τι κάνει η Αντιπολίτευση, και ειδικά τα κόμματα της Αριστεράς;